יום ה', כ"ה בחשון תשס"ג (31 באוקטובר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

השלמה לעניין הנסיגה מסיני אחרי מבצע קדש שהוזכר אתמול...

הרמטכ"ל, **משה דיין**, התנגד לנסיגה, אולם ציית להחלטות הממשלה. בעת פינוי אל-עריש אמר לעיתונאים: "המפקדים חייבים לאכול מנות צה"ל, גם טעימות גם מרירות." ובהזדמנות אחרת: "מי שמקבל על עצמו להיות חייל, כולל הרמטכ"ל, מקבל על עצמו את מדיניות הבטחון של הממשלה." על-אף המלחמה הבאה שחיכתה לישראל – מלחמת ששת הימים – השקט ששרר בגבול הדרומי למשך 10 השנים הבאות איפשר למדינה להתפתח ולהתפנות למשימות העליה וקליטה, ולחיזוק מעמדה הבין-לאומי. [ספר המאה]

~~~

השבת אנו קוראים את פרשת **"חיי שרה"**, החמישית בחומש **בראשית** שפותחת עם בשורת פטירתה של שרה אמנו, היחידה מבין ארבע האמהות שהתורה מציינת את שנות חייה עלי-אדמות (127). אברהם אבינו קונה חלקת-קבר – **מערת המכפלה** – מאת עפרון החיתי. למה מקום זה היה כה חשוב לו?

מספר הזוהר: "איך נודע לאברהם אודות המערה? בגלל שהיה רץ אחרי העגל, כמו שכתוב: **"ואל הבקר רץ אברהם"** [בראשית י"ח 7] ואותו העגל ברח לתוך אותה המערה, ונכנס אחריו וראה אותה והריח ריח בשמים של גן-עדן, ושמע קול מלאכי השרת אומרים, "אדם הראשון קבור כאן, ואברהם, יצחק ויעקב מוכנים יהיו למקום הזה. ראה הנר דולק ויצא. מיד היתה תאוותו אל המקום הזה. וקודם שבא אברהם רבים היו מבקשים ליקבר שם, ומלאכי השרת היו שומרים המקום, ורואים אש דולקת שם ולא יכלו ליכנס שם, עד שבא אברהם ונכנס וקנה המקום."

מוסיף על כך הרש"ר הירש: שם המקום היה 'מכפלה'. שם זה רומז על מבנה זוגי. נראה שהמקום היה עשוי מערות כפולות, סדורות זו על גבי זו שאין כמותן יפות לקבורת הזוגות, הנאהבים בחייהם ובמותם לא נפרדו. ואכן נקברו שם **אדם וחוה, אברהם ושרה, יצחק ורבקה, ויעקב ולאה**. זוגות הקברים – אלה היוו את הרכוש הראשון, שהמשפחה היהודית רכשה בארצה. ערך קשרי המשפחה, הקושרים את האשה ללב בעלה, ואת ההורים ללב בניהם, ערך זה היה מעתה קשור קשר בל יינתק עם אדמת ישראל. הוא שהפך אח"כ לקו היסוד של האופי היהודי, הוא שהכשיר את האדם מישראל להיות לאשר היה. אולי על שם זה נקרא שם המקום **חברון**, "חברון" – משורש "חבר" – מורה על הרעות וקרבת הלבבות, המקשרת בין האיש והאשה בישראל, העושים את דרכם כאחד, כאיש ואשה, כְאב ואם. עוד בתקופת הפריחה הלאומית של המאות המאוחרות, לא עלה קרבן התמיד במרומי המוריה שבירושלים, בטרם ראה הכהן שעל חומת המקדש את זריחת החמה, שהאירה על קברי האבות והאמהות [ר' מסכת יומא פרק ג' משנה א'] **כיבוד אב ואם הוא התנאי והשורש לכיבוד המקום.**

~~~

השבת אנו **מברכים את חודש "כסלו"** – ראש חודש הוא ביום **שלישי**, ולמחרתו ביום **רביעי**.

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי." [תהלים פ"א]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי**

כניסת השבת (ב"ש): 16^{31} — **יום נעים ושמח ושבת שלום!**

צאת השבת (ב"ש): 17^{27}

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.